

An de liende

is een elektrisch Stellingwarfs maandblad
van de stichting Stellingwerfs Eigen (sSe)

Oplage: 831 e-adressen
3de jaorgaank, nummer 7
Datum: 1 juli 2008

Redactie: Frank de Vries
Piet Bult

Aemels: info@stellingwerfs-eigen.nl
Webstee: www.stellingwerfs-eigen.nl
(Hier vien ie ok et archief van An de liende.)

ISSN : 1872-4108
NUR : 525
SSE : 0807

Verantwoordelikhied m.b.t. et copy- en auteursrecht van instuurd wark ligt bi'j de instuurder.
Copy- en auteursrecht van instuurd wark bin en blieven van de oorspronkelijke maeker.
De redactie/uitgever nemt gien verantwoordelikhied veur inzunnen wark!
Et deursturen van dit blad mag allieud zonder veraanderings.
Kiek op de laeste bladziede veur meer spulriegels.

De inhoud van disse maand:

• Inhoud	
• Van de redactie	3
• Alderhaande	4
• Berkoper Mark	5
• Wussen jim dat	6
• Anansi (11)	7
• Bolding vertelt (7)	9
• Gieterse gezegden	11
• Ik geleuf et, ikke niet	12
• Een goed boek	13
• Pake-beppe-dag	14
• Sprokien	18
• Veurdeure	20
• Jus talionis	21
• Lintje voor Sint Nimcolaas	22
• Roem vervligt	24
• D'r was es...	25
• Vliegerstart	26
• Wieze mannegies	28
• Supporter	29
• Deemoed	30
• Taeltuun	31
• Dichtwark	32
• Rilke (6)	34
• De Stellingwarver Biebel	35
• Stelling van de maand	36

Grunneger Biebel...

“Op 25 oktober wordt e smirregs prezenteerd ien Metinikerk ien Stad. s Zotterdags ter op, 1 november, wordt ter n symposium over betaikenis van streektoalen ien Europees verband holden, ook ien Stad.”

Om disse reden is d'r dit jaor dan ok gien bi'jienkomst van biebelvertaelers uut et SONT-gebied in Lievalde en lopen we die verhipt lekkere pannekoeken van Erve Kots dit jaor dan ok mis...

Van de redaktie

In de parremetaosie van Schrieversronte hadden ze dit jaor weer een jury uut eigen kring naor veuren scheuven om de artiesten die optraden tiedens et twiede Stellingwarfpopfestival op et Pasteri'jeplein in Wolvege te beoordielen. Now moe'k zeggen dat disse jury deskundiger was as die van veurig jaor. Ex-Aequo gong oerendhadde naor et eerste plak mit een mooi lopien an 't begin van et lietien. Liek as veurig jaor wodde dit gebeuren van alle kaanten spoonserd. Aj' op 'de Ovend', et klupblad van de Schrieversronte, ofgaon weren waj' absoluut te laete kommen want die kwam vier daegen laeter, nao et gebeuren bi'j oons over de heerd. Toevallig wa'k mit de vrouw op de bewuste middag in de buurt om wat bosschoppen en we gongen op et geluud of. We hebben oons ok een cd antuugd van dit gebeuren die vanteveuren al opneumen was. En Sietske het oons op petret zet. Ik hebbe Jannie Diekstra mist mit heur heldere stemme. Veurig jaor had ze van mi'j wunnen mit een tuut bi'j de eerste keer.

Ype Dijkstra, de ni'je veurzitter van de Schrieversronte, hul een plechtig geheur in et kluphuus van de sSr op de morgen van de TT-dag. Deur een protte drokte he'k him hielemaole vergeten mar hope him nog wel es tegen te kommen. Waoromme zol de oolde veurzitter d'r toch zo vlogge mit opholen wezen? Et was een erebaentien hadde zien heit een jaor of wat leden nog reupen. Zol die ni'je veurzitter et ok zo zien? Dan missen we weer kontinuïteit die wel van belang is veur disse kleine orgenisaosie.

Huze Lindenoord, iene van de laeste kulturele bolwarken van Wolvege, staot op 'e tocht. Een verontruste prominente warkgroep mit een anbevelingskemmissie bestaonde uut niet mis te verstaone personen het d'r alles an daon om et te beholen veur een Weststellingwarfs Museum. Mit een anbevelingsbrief, investeringsbegroting, exploitaosieopzet en een overzicht van een protte interessaante zaeken uut de geschiedenis van Weststellingwarf naor et College van B&W hebben disse wieze mannen nul op heur request kregen. De meerderhied van de raad was tegen en de VVD, CDA en een groot gedeelte van de PvdA hebben veursteld om dit mooie gebouw, dat in opdracht van Onno Zwier van Haren in 1778 bouwd is, in de verkope te doen. D'r weren al veurstellen om de bruidsschat te verdielen... Daor wo'k niet senang van! Barbaars gedoe om dit Weststellingwarfse kulturele arfgoed zo te verkwaanselen. Temeer omreden de Weststellingwarvers mit heur algehele historie van bi'jglieks Stuyvesant, de Van Harens, de familie Lycklama á Nijeholt, Van Heloma en mit de geschiedenis van de Lende en de Lendediek, de archeologie, et agrarisch en laandschoppelik arfgoed, de Lendelinie en de waeterbouwwarken daor een mooie invulling an geven kund hadde in dat gebouw. Gruun Links en Weststellingwarfs Belang bin en blieven tegen de verkope van dit gebouw.

't Is onderdehaand weer een aorig boekwark wodden disse keer. Jow kun disse An de liende ok uutprinten vanzels en mitnemen op vekaansie. As et tevule pepier kost kuj' et ok bi'j de baos uutprinten. Et scheelt aorig ink en pepier. Aj' dan wietwaor binnen kuj' nog 's an thus daenken mit de verscheidenhied an verhaelen en nuveraorigheden.

FdV

PS. Ik mos mien ommedaenken meer wijden an de Stellingwarver spelling disse maond! In plak daarvan weid ik mien ogen hieltied an dat mooie maegien... Eupen je ogen wied en wiet et niet an de brille. Nao de plechtige weiding atten we vasse wijting. En, weerde lezer, gaot et nog van een leien dakkien? Of laot ik je tevule lieden? Aj't lieden willen, wi'k je penne wel leiden...

Agenda: woensdag **30 juli Bekoper Mark**. Kiek veur oonze super aanbiedings op bladziede 5.

Huus en Hiem...

Oflopen zundag 29/6 was et de laeste uutzending van Huus en Hiem die deur Henk de Vries en Paul Hensen veur radio Weststellingwerf Centraal maekt wodde. D'r is now een zoemerstop mit herhaelings en in september zal Jan Koopman dit pergramme prissenteren veur Radio Centraal. Jan Koopman is al hiel lange een bekend 'gezichte' bi'j RWC. Hi'j zorgt daor bi'jglieks al sund jaor en dag mit veur de sportverslaegen.

De Ovend...

Tiedens de laeste jaorwisseling kwam De Ovend eerst naó de Kastdaegen en Ni'jjaor mit de alderbeste weensken veur diezelde feestdagen. De oflopen maond kwam De Ovend een dag of wat naó et Stellingwarf-popfestifal over de heerd mit de ankondiging daor van.

In diezelde Ovend ok onbedoeld de muliple-choise melding dat de naeme Stellingwarf op 25 of op 24 augustus 1309 veur et eerst bruukt wezen zol. De oorkonde waor in et artikel op doeld wodt is van 25 augustus 1309 en die 24ste moet dan ok een tikfout west hebben....

Och, wie een protte schrift maekt now ienkeer een protte tikfouten. We kennen goenend die gienertied een tikfout maeken...

Nog even over foto's en plaeties...

Zo now en dan krie'we een verhaeltien toestuurd mit een foto d'r bi'j. Dat is vaeks prachtig mooi mar de elektriske foto's van tegenwoordig wo'n hoe langer hoe vaeker mit een goed (en vaeks ok duur) toestel maekt en dat vret ruimte (bestands grootte).

Gewoonlik is oons i-blad in PDF-fermaat zo tussen de 200 en 400 KiloBytes in omvang. Iene goeie foto uut zoe'n duur toestel is vaeks al meer as - schrik niet - 1.500 KiloBytes groot. Op die meniere hawwe een peer jaor leden al es een 'An de liende' mit een peer prachtige foto's van schilderi'jen maekt die haost 7.000 Kb groot was. En ja, dat is lastig om te versturen en vaeks nog slimmer om te ontvangen. Een protte van oonze lezers hebben alderdeegst mar de beschikberhied over een aemelbusse van 2.000 Kb en die krie'we dan ok steevast weeromme. Zo is oons komputertien een hiele naacht doende mit drie keer niks.

Now bin d'r wel (gratis) komputerpergramme's waoj' zoe'n foto aorig kleiner mit maeken kunnen. We vraogen je dan ok om aj' al een foto mitsturen die zo klein meugelik te maeken. Om op pepier of te drokken misschien dan wel niet zo mooi as et echte plaetien in een hoge risselusie mar veur dit i-blad maekt et vaeks niet iens zo hiel vule verschil. Jammer, mar et is niet anders...

Redaktie

Berkoper mark...

In een mooie geerwarking mit de aldergrootste boekhaandel in et noorden

Tialda Steven Sterk

www.stevensterk.nl of www.ramsjkrant.nl

stao' we as stichting Stellingwerfs Eigen dit jaor ok weer op de Berkoper mark.

Uutgeveri'je en boekhaandel Tialda Steven Sterk het kotleden een giga-groot pakhuus aneks winkel op 'e Gerdiek daelezet dat tot an et dak toe vol staot mit meer as een miljoen boeken; boeken, boeken en nog es boeken. Een hiele protte Nederlaans wark mar ok hiel wat Friese boeken en alderdeegst Stellingwarfse ramsjperti'jen. Veural van die laeste twieje – Stellingwarfse en Friese – zuwwe een peer krooj' vol mitnemen naor de

Berkoper mark

die dit jaor veur de dattigste keer holen wodt, en wel op
woensdag 30 juli van 14:00 tot 21:00 ure
in et centrum Berkoop

Mit een betien gelok wee' we uut et grote boekepakhuis van Tialda Steven Sterk ok nog wel nog wat resses van bi'jglieks de Stellingwarfse schriever Johan Veenstra te bezetten en bieden die daor dan op veurhaand veur half geld an.

Naost deuzen vol boeken uut de veurraad van Tialda Steven Sterk hewwe ok nog een peer speciaole Berkoper Mark aanbiedings, zoas:

- Gedane Arbeid (2de druk) van Henk de Vries
- Inzoemen op herinneringen van Anne Bult
- Het geborduurde leven van Anne Bult
- Bult op de green van Anne Bult
- Wieshied uut de Biebel in et Stellingwarfs
- Woordeliest Nederlaans – Stellingwarfs
- Woordeliest Stellingwarfs – Nederlaans
- Proefboekies uut de serie De Biebel in een Stellingwarver vertaeling en gao zo mar deur...

Wi'j staon krek as aandere jaoren midden in 't centrum mit de prachtige karke van Berkoop op de achtergrond. Graeg tot kiek es op 25 juli tussen 14:00 en 21:00 ure.

Wussen jim dat...

Wussen jim dat:

- tegenwoordig op mederne keunstbienen wel an een hadloopwedstried mit doen kunnen?
- aj' in een auto van de baos rieden en een bekeuring kriegen veur een verkeersovertreding, danj' die zels niet meer te betaelen hoeven; het de rechter besleuten?
- de voetbalgekte een stokmennig ondernemers de beurs spekt het mar d'r ok goenend mit in de onderwal raekt binnen?
- autorieden een stok goedkoper wodt aj' op aardgas rieden gaon zollen? Eins niks gien ni'js onder de zonne. Dattig jaor leden weren d'r al viendingrieke lu die een Benegas flesse op een plat bakkien in de auto staon hadden, mit een slange streekrecht naor de kabbereteur, en zo veur een habbekrats van A naor B rieden konnen?
- d'r hiel, hiel vroeger neushoorns over de bojem van de Noordzee leupen te grösvreten, en struken behaffelden die daor gruuden? Viskers kriegen tegenwoordig nog grote bonken van disse dieren in de netten.
- et Belgische leger lessend de koegels op hadde, en de soldaoten doe 'pang-pang' mossen roepen van heur superieuren? Gien dure oplossing vanzels.
- et sterke bieten binnen die de weelde dregen kunnen? Vaeke niet dus. Een Liwwadder autokoopman sleug mit de weelde en zien speedboot midden in de naacht op de loop. Mit onuutwisbare rere gevolgen.
- Rita Verdonk miende dat een zekere Sinke de administraosie gratis veur heur doen zol, mar hi'j boekte geld naor zien eigen rekening. Zo gratis was et dan ok niet.
- de grote euliemaatschoppi'jen torenhoge energiepriezen ontwikkeld hebben? Aarme meensken kun zo staorigan et autorieden wel vergeten. De koopkracht veur heur nog veerder daelen en hierdeur et verschil tussen aarm en riek nog vule groter wodden zal?
- de grote massa oolderen mit AOW en een klein pensioen anwezen is op de elektrische fiets? En iene die hiel zunig en speerzem west is kan in de toekomst misschien nog ien keer een elektrische auto kopen.

Henk de Vries

Anansi (11)

Wieshiedsfaobel veur kiender van 8 tot 80...

Meer lessen in lienen

Superspinne Anansi zat in grote geldnood en hi'j besleut om zien slimheid te bruken om an een hiele protte geld te kommen, dat hi'j dan niet weeromme hoefde te betaelen.

Anansi gong naor meneer Kakkerlak en vreug him duzend euro te lien. Over twee weken zol hi'j et geld eerlik weerommegeven.

"Goed," zee meneer Kakalaka Kakkerlak en hi'j gaf Anansi duzend euro. Dat gaot goed, docht Anansi en hi'j gong naor meneer Haene Kakafowroe mit etzelde verhael. Et lokte him weer en mit twieduzend euro in de buse trok hi'j deur naor meneer Awari Buidelrotte, naor Ba Tigri Tieger en naor meneer Ontiman Jaeger. Van ieder van heur kreeg hi'j duzend euro te lien. Al mit al hadde hi'j vuufduzend euro liend.

Doe de twee weken omme weren, stuurde hi'j bericht naor zien schuldeisers: ze mossen mar bi'j him langskomen, lao'we zeggen op zaoterdag, de iene om elf ure, de aander een kertier laeter, en de aander weer een kertier laeter, en gao zo mar deur.

Goed... die zaoterdag kwam meneer Kakkerlak as eerste. Hi'j wodde netties ontvongen deur Anansi, kreeg een draankien anbeuden, mar... eer hi'j een slokkien nemen kund hadde, zag meneer Kakalaka Kakkerlak in de veerte meneer Haene ankommen. Wat een schrik! Hi'j sprong in de bienen en zee tegen Anansi:

"O jee, daar komt mien grootste vi'jaand an."

"Vi'jaand?" vreug Anansi kwaanskwies.

"Ja, ie weten toch wel, meneer Haene!"

"Die man, Kakafowroe... Wat een onzin, hi'j is een vrund van me, krek as ieje. Hi'j komt op bezuuk."

"Nee toch! Anansi, dat kuj' me niet andoen. Zoe'n iene mag mi'j hier niet antreffen."

"Niet?" zee Anansi. "Gao dan mar vlogge schoelen in dat kleine kaemertien hiernaost en laot je niet heuren."

Anansi gong meneer Haene integen en vertelde him een peer mooie verhaelen wiels hi'j Haene in zien huus uutneudigde. Meneer Kakafowroe Haene luusterde beleefd naor Anansi, tot... hi'j Awari Buidelrotte ankommen zag.

"Wat het dat te betekenen!" kukelde Kakafowroe Haene, "ie weten toch dat Awari en ikke niet goed mitenneer akkederen kunnen."

"O, nee" zee Anansi, "dat wus ik niet heur, dat hool ik allemaole niet bi'j, wie ruzie het mit wie, mar ie meugen wel even in et kaemertien hiernaost op me waachten. Dan betael ik je dommiet die duzend euro weeromme." Meneer Haene gong et kaemertien in, zag meneer Kakkerlak in een hoekien zitten bibberen, hi'j groette niet mar pikte die zonder perdon op.

Ie vulen 'm al ankommen zeker? Doe meneer Awari in de spreekkaemer bi'j Anansi zat, zee Anansi dat hi'j even de pepieren veur de ofrekening van de duzend euro ophaelen zol. En wie zag Awari in de veerte ankommen? Et meest gevreesde dier van et dierenriek: tieger Tigri! Hi'j sprong op en op datzelde stuit kwam Anansi weeromme en zee tegen Awari:

"Wat stao ie daor, waaromme zit ie niet? Hej't niet meer an tied?"

"Et is niet da'k et niet an tied hebbe, mar die meneer die daor ankomt, is een hiel gemienen iene. Ik mag 'm niet. Ik hadde niet graeg dat hi'j mi'j hier antreffen zol."

Anansi dee weer krek as hi'j verbaosd was:

"Dat mien ie toch niet! Die man is mien vrund, krek as ie mien vrund binnen. Wi'j hebben een ofspraoke om t'avond naor een feest te gaon en hi'j komt heuren as et nog deurgaot. Maek je gien zorgen, hi'j blift niet lange. Mar aj' him echt niet treffen willen, gao dan mar even in et kaemertien hiernaost. As hi'j vot is, roep ik je en kriej' je centen." Haostig gong Buidelrotte et kaemertien in, waor hi'j meneer Haene in een hoekien zag. Hi'j vreug him niet of hoe die daor kwam, mar peuzelde him vot-en-daolik op.

Onderwiels was Tigri Tieger ok kommen, die tegenover Anansi klaegde dat hi'j zoe'n honger hadde, hi'j hadde eins zin an Awari-vleis... as Anansi zien geld veur him hadde, dan kon hi'j naor de mark om Awari-vleis te kopen! Wat komt dat goed uut, docht Anansi en hi'j zee:

"Ie bin mien beste vrund, daarom he'k een verrassing veur je! Netuurlik he'k de centen veur je, mar kiek eerst mar es in et kaemertien hiernaost."

Tieger was slim ni'jsgierig en hi'j leup drekt et kaemertien in... Ie begriepen al dat Awari zien daegen now teld weren. En wie kwam d'r doe an? Krek, Ontiman Jaeger, die al tied mit zien hontien lopt. Meneer Jaeger klopte op de deure:

"Klop, klop, klop." Anansi leut him d'r in en et hontien begon vot rond te sneupen en te blaffen... veur de deure van et kleine kaemertien.

"Daor zit wat!" zee Jaeger.

"Kan haost niet," zee Anansi.

"Daor moet wat zitten," hul Jaeger vol, "aanders zol mien hond niet zo blaffen." En hi'j pakte zien oolde pook, leup et kaemertien in, zag Tieger, twiefelde gien mement... mar scheut him in ienkeer dood.

Op dat stuit kwam Anansi eerst goed in aktie, hi'j begon te raozen en te jammeren:

"Hoe kuj' me dit andoen? Weej' hoe muuilik et is om een levendige tieger te vangen! Disse was veur de Keuning, morgenvroeg mo'k 'm daor brengen en now flik ie me dit. Wat moe'k doen? Hoe moe'k veerder leven? Hihihhi, sniksniksnik." Jaeger wodde d'r zuver verlegen van.

"Om hoevule geld gaot et?" vreug hi'j.

"De Keuning zol mi'j vuufduzend euro geven," snotterde Anansi.

"Luuster," zee Jaeger, "ik zal et goedmaeken. Jow schuld bi'j mi'j was duzend euro. Die trek ik d'r of. Om hoevule gaot et dan nog?"

"Vierduzend," goelde Anansi.

"Hier," wees Ontiman, "hier hej' vierduzend, en hool asjeblief op mit goelen." Zo is de slimme Anansi van zien schulden ofkommen en ok nog vierduzend euro riever woden as eerst de bedoeling was.

Vertaeld deur: vertaelmesienechien

Bolding vertelt (7)...

Goj, allemoale,

Wi'j bint now weer een weke of wat thuis van oeze vekansie. En hoast weer an een nije toe! Ik wete niet of oe dat ook zo giet, mar aij een weke of wat weg ewest bint, mut er van alles gebeuren. Eerst bi'j wel een par dagen kwiet um weer wat op verhaal te komen en in oens geval mit zes ure tied verschil, bi'j altied lillik van de regel. Ik musse direct op de kop de tuun in, de hele meimoand was er niet naor umme e keken en mien grote bloementuun was iene wildernis. Ik bin de telle kwiet eraakt hoeveul roet der weg e kruuld mus worden. Mien rugge hek dagen en nachten e vuuld. Mar goed tis now weer een beetien op regel en de bloemegies stoat er nuver bi'j.

Wi'j hept et trouwens weer best van zin had bi'j oeze familie en olde kunde. Zulf bink nog verscheiden dagen op de fietse der op uut e west, mit een olde kammeroad uut Assen hew heel wat van Drenthe e ziene. De natuur was weer arg mooi en de landerijjen lagen der knap bi'j.

Veur dak an mien stukkien begunne, wok nog wel eem kwiet dak disse moand al weer veertig joar bi'j de zefde boas binne, Geertien en ikke bint al weer zo lange etrouwt. Woar blif de tied, mar wi'j bint toch arg bliede daw et zo varre haalt hept en gelukkig nog mit weinig mankementen.

Doar loat ik et now bi'j, goed goan van
Henke en Geertien

'tZeuvende verhoaltien oaver de oorlogstied.

Een minne tied veur joapik.

Ie willen tuurlik geern weten hoe as it now varder mit mi'j gunk op schoele. Now best heur, ik mugge geern goan, de juffer was altied oardig tegen mi'j. Ik leerde al een hele bulte en kun now ook al wat leizen, nog gien boekies zo as mien breur, mar de leisplanke, die van aap, noot mies, wel. Speulen mit die aandere kiender was ook hardstikke mooi. Vake deeuw verstoppertien en ook knikkeren, tollen, hoepel'n en goa mar an. Tikkertien vun'k nog niet zo oardig, ik ware niet helemoale zo gauw as de miesten, dat magere slemiel van de brugwachter mus mi'j altied hebben. As wi'j van schoele noar huus leupen gaf hi'j mi'j vake een drukkert in de rugge of ee n schup onder 'tgat. Dan zei hi'j altied „Ie bint te dikke der mut wat of". Ik harre dat al een poosie toe eloaten, mar op iens waar ik et zat. Net toen ikke weer een drukkert in de rugge zul kriegen, hek mi'j umme dreit en hum mit de klompe veur de kop e'slagen. t'Was mar eimpies toen leup hi'j beulend noar huus toe, de aandere kiender waorschouwen mi'j dat zien va niet zo'n makke was. Ik bin toen ook op de loop egoane, mien moe har mi'j nog niet verwacht en vreug of der wat an scheidde. Eerst wok niks zeggen, mar mit lieverloa kwaamp et er toch wel uut en toen hek zulf ook nog een pottien ereert Va deed wel ies wat wark veur de brugwachter mit oenze dikke Belg. Hi'j kende de meinsen wel oardig goed en dacht niet dak er veule van heuren zul. Moe hef mi'j nog wel an ezegt dak niet weer mit mien klompen mug vechten, ik geleuve dat va vund dat ze mi'j niet pesten mussen. Now doar kun mien breur Geuchien ook wel oaver mit proten, die wus now zachies an hoe varre ikke mi'j de gek leute anstikken. Mar goed oaver de schoele zak et nog wel ies hebben, now wat aandens...

Zo aij al weten, 'tvossien van Freins was niet arg geschikt veur et boeren wark. Arger nog, as trekken hum te zwoar was gung hi'j in staking en har ook al een paar keer lillik oaver de strengen e houwt. Freins wol et eerst nog wat stille hollen, mar Roefien, zien vrouwe, kreeg er toch lucht van en doe was et gebeurt. De drokke tied van de heuierijje kwaamp an en dan kuj gien maleur gebruiken. Freins har al een stief bien, en 'tpeerd mus weg dat was dudelik.

Joapik, knechien, kwaamp nog geregeld proten en hi'j was barre sneu. Freins en hum harren et vossien lestdaags nog veur de sjese had en nog een toertien tot veurbi'j ziekenhuus emaaft en de meinsen vunden allemoale dat dat peerdtien zo mooi goan kun. Echt iene veur een tuugkarre. Joapik har zulf ook nog maggen mennen en was doar arg wies op.

Mien va har al van Freins heurt dat er komende Woensdag middag een koopman zul komen. De man har opdracht van een gruunteboer uut Stienwiek, die geregeld mit een vrachien noar Zwolle gunk. Zien olde kidde wurde arg troag en now wol hi'j wel ies een goeie draver an schaffen. Ik ware gelukkig vri'j van schoele, toen de man net tegen theetied op kwam dagen. 'tWas mar eem veur dat Joapik mit et vossien noar buten kwaamp en hum oaver et arf leut stappen. De koopman bekeek hum van alle kaanten en toen mus Joapik goan draven. Now dat was een barre mooi gezichte. Mien va, stund ook te kieken en hi'j zei al "Joapik draaft haost net zo mooi as et vossien." Freins en de koopman sleun mekaar al wat in de haanden, wi'j kunnen niet goed heuren wat er ezegt worde. Joapik mus nog wat meer stappen en ook draven. Dat gung al een poosien zo an en va zei al tegen mien moe die der ook bi'j e komen was „Ik geleuve dat et al lange verkoft is.mar ze loaten Joapik nog w at extra lopen."

Noa melkenstied kwaan hi'j nog weer laangs en van zulf's mit een groot verhaal. Joapik was niet zeker mar hi'j dacht dat Freins wel een paar duzend zul beuren. Va wus wel beiter, dood pries en niet veule meer. Mar goed Joapik zul et peerdtien, zoaterdag weg brengen. Dat kwaamp mooi uut, dan kun hi'j zo deur goan um zien opa en opoe in Tuk op te zuken. Moe wus wel dat Joapik een buurmachien doar arg graag mug. Hi'j har er al een paar keer oaver had., scharlerijje numen ze dat. Toen et zo varre was stunden ze bi'j Freins allemoale buten en ik har oeze volk ook waarschouwt. Joapik har zien goeie goed an en de fietse glumde et ook uut. Hi'j huld 'tvossien bi'j de halster vaste en zo gung et op een draffien de stege op noar de grote weg. Va har wel geliek had, der was niks an dit geintien verdient, mar ze waren et er wel oaver iens dat et vossien een mooie ofleiding e west was in disse beroerde tied.

Joapik har de zundag vri'j en hi'j zul van Tuk noar zien volk in Wapse fietsen. Op maandagmor'n har va de melkbussen an de weg e zet, toen hi'j iene oaver de stege zag lopen. Vrumd dat was joa Joapik!! 'tMannechien was helemoale van streek. De Duutsers harren hum de veurige aovend de fietse of e pakt, net toen hi'j de Uffelterbrugge oaver wol stikken. Ze harren hum e zegt dat et spertied was en dat hi'j in et donker niet meer bi'j de weg mug weizen. Gien iene wol noar hum luusteren dat hi'j nog helelemoale naor Moppelt mus. Now har hi'j de hele nacht mutten lopen en was zien mooie fietse kwiet.

En de verkering was ook uut, 'tmeachien vund dat hi'j te varre weg woonde. Now dat waren wel minne dagen veur Joapik, en hi'j wol now ook niet meer soldoat worden!

Henke

Gieterse gezegden...

Een paer gezegden uut "Uster de Fluster" Gieterse gezegden en andere gekkigheden, welke in 2005 is saemen esteld deur ondergetekende en an- edreugen deur Gietersen. Wellicht werden, of worden, ze op meerdere plekken ook gebruikt wanneer et te pase komp.

Stik hol, stik wied, want ik heb gien tied.

Een slordig persoon

Proten as een metworst waor 't vet is uut-elopen.

Een droge verteller, oud nieuws

Old en stief en nog gien tachtig.

Een krakkemikkig iemand

Naekend is zonder ömpt en zonder ömpt is 't kold.

Logisch

Niet al te tierig wezen.

Niet in goede gezondheid verkeren

“Now is 't breedste nog achter,”zee de panneskieter, en toen was er de stael.

Het minder mooie komt nog

't Achterste been antrekken.

Schiet eens wat op

A-j 't platte van de voeten maar onder joe ollen.

Blijf met de voeten op de grond staan, verbeeld je maar niets

A-j laast em moei-j kraben.

Stel jezelf gerust

An olde uzen en olde wieven valt altied wat an op te lappen.

Er komt aan beiden mankeer

As d' iene aand d'aandre waast, worden ze beide skone.

De één helpt de ander zonder er geld voor te vragen

Femmy Woltman-Groen, Giethoorn

Ik geleuf et, ikke niet...

Lao'we zo now en dan es een stokkien uut de vertaelde biebelteksten deur et brillegien van een leek bekieken; hoe zuwwe trouwens ok aandere. De glaezen in dat brillegien bin seins helder, ok wel es wat smerig en ok wel es dikke besleugen, haost tot matglas wodden...

~*~*~

Leestekens mit naodrok...

Et is vaeks een kwessie van smaek mar d'r wodt wel gauw es zegd dat d'r in gewone schrieveri'je vaeke wat te min leestekens bruukt wodden. In een gedicht wo'n d'r vaeks hielemaole gien leestekens bruukt en dat hoeft meerstal ok niet. Mit heufd- en kleine letters stikt et in een gedicht vaeks ok al niet iens zo nauw. De schriever mag et hielemaole zels weten, het de vri'je haand.

In een bepaolde opsomming wodt de komma meerstal bruukt as scheidingsteken, bi'jglieks in et veurbeeld: een protte lanen, volken en stammen. Aj' die lanen, volken en stammen mit naodrok schrieven willen dan bruuk ie gien komma mar iederkeer et voegwoortien 'en': een protte lanen en volken en stammen. Et kan nog slimmer en dan wodt et: een protte lanen en een protte volken en een protte stammen. Disse laeste vorm wodt in de biebelteksten riekelik vaeke bruukt. Naost de komma as scheidingsteken in een opsomming wodt de komma trouwens ok vaeke bruukt as rustpunt bi'j et lezen.

We hebben et al es eerder nuumd, voegwoorden, bi'jwoorden en leestekens kun seins slim van belang wezen, bi'jglieks een komma meer of minder in dit veurbeeld uut 1 Samuël 8:16 "*Jim beste slaven en slavinnen en jim sterkste warkhulpen zal hi'j jim ofnemen om ze veur himzels warken te laoten, krek as jim ezels.*" of mit iene ekstra komma (an 't aende): "*Jim beste slaven en slavinnen en jim sterkste warkhulpen zal hi'j jim ofnemen om ze veur himzels warken te laoten, krek as jim, ezels.*"

Kiek now es goed naor die alderlaeste komma in "krek as jim [,] ezels."... Ien zoe'n stomme komma, mar wat een verschil in tekst en betekenis!

Ik geleuf et, ikke niet...

f&p

Een goed boek...

Juni toen en nu

Deze junimaand las ik een boek dat we komend winterseizoen bespreken in de Joodse leesgroep. Het heet *Storm in juni* van Irène Némirovsky. Deze joods Franse schrijfster werd in 1903 in Kiev geboren. In 1929 stuurt ze haar eerste manuscript, 'David Golder', naar een Franse uitgever. De roman blijkt een groot succes. Door de inval van de nazi's in Frankrijk wordt haar literaire carrière afgebroken. Als ze in 1942 als statenloze! joodse naar Auschwitz wordt weggevoerd om vergast te worden, lukt het Irène haar koffertje met het manuscript van 'Storm in juni' aan haar dertienjarige dochter Denise te geven. Denise publiceert als ze 74 jaar is het boek van haar moeder.

Irène had de opzet voor een boek van 1000 pagina's in haar hoofd. Achterin het boek staan de aantekeningen die ze daarvoor maakte. Het moest een vijfdelig tableau over de oorlog worden, maar ze had slechts tijd voor twee.

Deel 1 *Storm in juni* geeft een inkijk in het rijkeluisleven tijdens de Tweede Wereldoorlog. Het vertelt over de uittocht uit Parijs. Je volgt zeer uiteenlopende personages die op een geloofwaardige manier met elkaar verbonden worden. Het is een lange karavaan van honger en dorst, een lugubere stoet uitgeputte vluchtelingen. Als lezer bevind je je kort voor de capitulatie tussen uitgehongerde radelozen, tussen wrakstukken na het bombardement van Tours. Je loopt mee met armen in lompen en met rijken in een duur pak. Je luistert naar goedwilligen en naar cynici.

Irène Némirovsky is een meestervertelster met een scherp oog voor de menselijke relaties en karakters die zichtbaar worden tijdens de oorlog. De een wordt hypocriet, een ander een angsthuis en de volgende een op geld beluste sjacheraar. Je leest over alles wat kapotgaat door de bommen; serviesgoed en struikgewas tot trouwplannen en de eerlijkheid van mensen. En je weet ook dit talent wordt kapot gemaakt.

In het tweede deel, *Dolce*, schuiven de verschrikkingen van de oorlog naar de achtergrond. Het gaat over bezetting en collaboratie in een slapend plattelands dorpje in de Morvan waar de Duitsers kwartier houden. De bevolking probeert er het beste van te maken en dat brengt niet altijd hun beste kanten naar boven. Nu is er geen razende voortgang van de oorlogsgebeurtenissen, maar bijna ijzingwekkend roerloze 'portretten' van wanhopigen, onverschilligen, gewetenlozen en van het stil verzet.

Het boek maakte op mij diepe indruk. Het is knap geschreven en de menselijke trekjes zijn nog steeds actueel. Dat ik de strek en de plaatsen ken die ze beschrijft maakte het voor mij extra boeiend. Maar ook als je die niet kent, is het boek een aanrader voor deze zomer. Want al gaat het over 1940 in Frankrijk, het gaat net zo goed ook over de Balkan in de jaren negentig, over Tsjetsjenië in de afgelopen tien jaar. Maar bovenal gaat het over mensen die in crisissituaties voor de vraag komen te staan 'mens wie ben je?'.
.

Erica Plomp-den Uijl
(pastor Streekgemeente Frieslands End)

Pake-beppe-dag...

Pake-beppe-dag

Op een zundagmorgen hadde schoondochter Kikie onder de koffie veursteld om een pake-beppe-dag te organiseren. De anleiding hierveur was dat ze vun dat ooldere meensken eins zo vaeke vergeten wodden en heur daorumme dan ok vaeke wat ienzem vulen. Ik was et hielemaole mit heur iens. De bedoeling was om de oolties es te verrassen mit een bezukien en daor dan ok brieduut de tied veur te nemen. Zo zegd, zo daon.

Tegere hawwe nog drie beppes in de race, en iene pake. De aandere pakes weren al te hemelen gaon. We pakten oonze dagkelinders d'r bi'j en besleuten om d'r niet te lange mit te waachten, en zodoende wodde de eerstvolgende donderdag d'r al veur uuttrokken. Om negen ure zol Kikie bi'j mi'j veur de deure staon.

Ze was roem op 'e tied die donderdagmorgen en vertelde in geuren en kleuren dat ze viere, nog dampende bakken lasagna achter op de hoedeplaanke staon hadde veur de desbetreffende beppes en veur pake, en veur ieder van heur ok nog een lekker toetien d'r bi'j.

- Maegd, reup ik uut, hoe vroeg waj' vademorgen dan wel niet in de bieten?
- Om zes ure ston ik al in de keuken, zee ze opwekt, zo piept juh, d'r vot achteran, bi'j' klaor dan gao'we drekt op pad.

In de gauwighied greep ik mien leesbrillegien van et tillefoontaofeltien, trok de jasse van de kapstok en leup achter heur an naor de auto toe. Ik keek d'r slim naor uut, op et daggien uut, en instelleerde mi'j gaedelik in de autostoel. Onderwiels dat Kikie haandig de auto de menninge uutdri'jde en de meziek van Katie Melua de ruimte vulde bedocht ik mi'j hoe allemachtig goed ik et toch troffen hadde mit disse pittige schoondochter.

Over de autoweg richting Drachten zowwe disse dag nog hiel wat Friese dörpies deurkrusen. De eerste beppe woonde in Oostermeer, deur heur kleinjongen dan ok beppe Earstemar nuumd. Ze was niet op de hoogte van oonze komst. Dat was bewust niet veurof tegen heur zegd want Kikie miende dat beppe heur dan in 't veurend al vusen te drok maeken zol. Nao zoe'n ddadde vorrels ure dri'jden we an de raand van et dörp et ni'jbouwstraotien naor de bejaordehusies in. Beppe Earstemar hadde een prachtig plakkien. Ze bewoonde et laeste huus van een riegeltien van zes bejaordewoninkies. Ze woonde nog hielemaole op heurzels en was dat nog hiel lange van doel om zo te holen. Op oons krachtig bellen dee een klein wat, zorgelik toeziende beppe twiefelend de deure eupen. Van klaorebaore veralderaosie sleug ze de hanen inneneer.
- No, no, zee ze in et fries, wat zuwwe now kriegen! Kikie maegien, ie hiere en je schoonmem ok bi'j je, heden, heden, waor he'k dit an verdiend. Beppe en kleindochter tuten mekeer hattelik. Komme d'r mar vlogge in, en drok praotende gong ze oons veur naor de zundagse kaemer, hielemaole in beige-brune kleuren en propvol mit frutselties. Ze was zichtber ontdaon doe ze et bakkien lasagna en et toetien van oons ankreeg. Ze hadde tussen de middag krek een pannekoekien veur heurzels toemaeken wild mar dit was lekker makkelijk, vun ze.

Ze scharrelde al vlogge wat omme in et kleine keukentien en even laeter zatten we genoeglik an de koffie mit een plakken Friese repieskoeke d'r bi'. Beppe vertelde hoe ze iedere dag mit volle teugen geneut van et uitzicht dat ze hadde op de boswallen rondomtoe, de greiden vol mit zwat-witte koeenen en de ontelbere koe- en peerdebloempies. Beppe was een serieuze vrouw en ie konnen goed vernemen dat et geleuf een grote rolle in heur leven speulde. Ze was, zee ze, God o zo daankber veur iedere ni'je dag. Op een donkerrooie poef zag ik een breiwarkien liggen en d'r naost op de grond lag nog een hiele rits bont breide huusiever. Beppe vertelde dat ze al sund jaor en dag breide veur Roemenië en d'r alderdeegst al es mit een hulporgenisasie henne west was. Ze breidede veural ketoenen waslappies en dekenties in verschillende kleuren veur op poppebeddegies. Awwenog resses wolle wussen, hul beppe heur waarm anbeveulen. We zollen d'r et meensdom en grif God ok mit dienen, zee ze. Nao aanderhalf ure zeden we disse beppe die oons over al heur kwaolties verteld hadde dag, en zwaaiende zaggen we hoe heur kleine pestuur op de hoeke van et bejaordewoninkien langzem oploste tot een fien stippien tegen de achtergrond van bejaordewoninkies en greide.

Doe we goed en wel op de snelweg anbeland weren bastte Kikie opiens in een lachbujje uut want ze vreug heur rempend of as beppe wel iens eerder lasagna pruufd hadde, laot staon as ze et wel lussen zol.

De aandere beppe, waor Kikie naor vernuumd was, beppe Griet, woonde in et prachtige historische stadtien Dokkum. Wat een sfeertien, gezellige kroegies, fleurige winkelties en wat een peblik in de bienen. Was hier iens in 754 Bonifatius niet vermoord? Disse beppe woonde ok op een hoekien en ok nog zelsstaandig. Doe we veur et raem langes leupen zag ik de lange witte keerze al branen die beppe iedere morgen bi' et in de bienen kommen ansteuk, en wat lochtblauwachtigs bewegen achter et veurste raem. Et duurde even veur d'r eupendaon wodde nao oons anbellen.

- Goeiedag, zee beppe, onderwiels de rollater muuizem ommedri'jende, mooi op 'e tied, ik hebbe de taofel al klaorstaon.

- Beppe, zee Kikie, dat hadde ik ja wel doen kund.

- Wel nee, zee beppe, dat kan ikzels nog drommelse goed.

Kikie zette de lasagna in de magnetron en de toeties op 'e taofel. Disse beppe dee heur flinker veur as ze was, leek mi'j zo toe. Ze zag d'r mu en blikies uut mit heur 87 jaor, mar ik zag in heur nog wel de trekken van de kloeke Friese boerinne die ze iens west was in een aander leven en die bargaen wark verzet hadde op een grote hoeve. Disse beppe wol van gien wicken weten. Ze hadde een hiel eigen miening, een positieve levensinstelling en veural een hiele protte humor. Mar et leek mi'j toe dat ze an et laeste aentien toe was.

- Lekker, zee ze, lekker, kiend wat kun ie lekker koken. Mit ogen vol liefde keek ze naor heur kleinkind.

Ofwasken mochen we abseluut niet doen, op naor de woonkaemer vol mit Delfs blauw, een kraenties pot en een protte, een hiele protte fotoliesies. Vanuut de stao-op-stoel nikte Beppe richting de mure en zee dat Kikie now eerst mar es even de pakkies die beppe ophongen hadde beoordielen mos. Wat zol ze now over zes weken anstrupen op Kikie heur brulloft, de zwatte mit wit of de zwatte mit lila. Want Kikie as heur naemgenoot hadde now de eerste keuze. Twie weken veur Kikie zol d'r een aander kleinkind van beppe trouwen gaon en daor diende et aandere pakkien dan toe. Kikie keus veur et zwat-lila pakkien.

- En, zee beppe, now mowwe es even kieken hoe goed ze al mit een stok lopen kon want we dochten toch niet dat ze mit een rollater et gemientehuus in wol. Ze hadde, zee ze, de laeste weken zovule oefend dat ze d'r wel haost een marathon op zitten hadde. Mit een guitig gezichte en twinkelende ogen en flink de gaank d'r in steuf beppe mit de stok deur de kaemer.

- Ho, ho, reupen we in koor zo hadde hoeft et now ok weer niet, heur beppe. Awwenog belang hadden bi'j boeken vreug beppe want zi'j wol wel van de boeken of. Ok van de schilderij'en an de muren kon ze wel wat missen en eins wol ze wel van alles of, zee ze. We konnen mar uutzuken. Zo vertrok ik mit Et geslacht Bjorndal van Gulbranssen onder de aarm en Kikie mit twie schilderij'gies en een bruun pietereuliestellegien. Ik keek toe hoe Kikie bi'j et dagzeggen beide aarms om heur gewoepste beppe henne sleug en heurde de ontroering in heur stemme doe ze zee

- Tot op de brulloft hén beppe, en ie moe'n wel kommen heur want ie bin mien belangriekste getuge.

We reden now stevig deur richting Jubbege want we hadden d'r nog twieje te gaon. Omreden pake Jubbege op dondermorgens de warkster hadde kowwe hier middags eerst terechte. Pake woonde nog altied in etzelde husien waor hi'j al weer een hiel schoft leden, in 1918 geboren was. Et oogde as een keuterbedoeninkien in ruste. Pake hadde gien belle bi'j de deure, dat vun hi'j onzin, komme mar aachteromme, zee hi'j altied. Dat deden wi'j dan ok mar. Et was rondomme moesstille. Zachies dee 'k de deure van et woonkeukentien eupen. Ik zag niks mar Kikie wees naor de hoeke onder et ziedraempien en daor lag pake op de grond in diepe slaop. Naost him, hielenaole laankuut lag kaeter Jelle te snorren mit zien koppien op de veurpoties.

Kopschuddend keken we mekeer an. Wat now. Kikie zette de lagsagna en et toetien op et aanrecht. Veurzichtig schuddede ik pake es an de mouwe. Wat narrig beweug hi'j. Ik trok him nog es an et boezeroen en doe wodde pake eerst goed wakker.

- Och here jee, zee hi'j, bin jim d'r now al. Muuizem kwam hi'j overaende. Hi'j streek es mit zien hanen deur de verwilderde grieze bos haor en zien slimme ogies keken oons ondeugend an.

- Kiek pake, zee Kikie, veur jow, lekker kaant en klaor eten veur morgen, wel even in de koelkaaste zetten hén. Pake pakte et bakkien pasta an en zee:

- Dit bin gien brune bonen, zie 'k wel.

- Nee, zee Kikie, mar wel lekker heur pake, perbere mar es.

- Wel ja ieje ok altied, zee pake, veraandering van spijze dot eten, zuwwen mar zeggen.

- Za'k thee veur oons zetten, vreug ik, onderwiels al onderwegens naor 't aanrecht. Pake vun alles best. Pake leefde zorgeloos van de iene dag naor de aandere zoas hi'j dat zien hiele leven laank daon hadde.

- Hoe is et mit jow gezondheid pake, vreug Kikie belangstellend.

- Och, zee pake opwekt, een protte gebreken kiend, mar dat heurt d'r bi'j, is 't niet?

We vreugen pake as hi'j ok bange veur de dood was omreden hi'j al zo oold was en dat toch iens kommen zol.

- Bange veur de dood, zee pake bedochzem en slurpend an zien thee, ondertied de koekekruummelties uut zien snor votvegend, welnee juh, welnee, nog ien keer de billen lekker waarmen en dan is et gebeur, moej' mar daenken. Pake knipoogde stiekem naor mi'j.

- Mar pake, zee Kikie, alles aachterlaoten te moeten en zo, jow husien, jow spullegies, is dat niet muulik dan?

- Wel nee kiend, daor zit ik hielemaole niet mit, nee, en ie moe'n mar zo daenken ie kun toch niks mitnemen. Hej' iens wel es een begraffenisse zien mit een braandkaaste aachter de kiste? Kikie schaeterde uut, nee pake, ha, ha, ha, wat bi'j' seins toch een nuveren iene.

Omdebi'j vier ure leuten we Jubbege aachter oons op pad naor beppe Arendsje op 'e Haule. We vernammen dawwe haost nog krap in de tied kwammen te zitten.

Beppe ston al in de deure-eupening doe we d'r an lopen kwammen en hul heur ogen strak op de deusies die Kikie bi'j heur hadde.

- Kiek beppe, zee ze, een lekker maoltien veur beppe, veur morgenmiddag, hoeft beppe niet te koken. Beppe pakte et tubberwaere bakkien an en begon drekt an et dekseltien omme te trekken. Ze stopte heur neuze d'r in en trok een betien een smerig gezichte,

- et rokt niet zo hiel fris, zee ze. D'r zit toch gien knoflook in, is 't wel?

- Nee beppe, champignons, hatstikke lekker en hiel gezond, zee Kikie. Beppe zee niks mar de blik in heur ogen sprak boekdielen.

Ik zag dat beppe maeger wodden was, de overschölk die ze anhadde slobberde heur om 't gat. Op et swilkien over de taofel stonnen de koffiekoppies al in et gelid. Ni'jsgierig vreug ze hoe et bi'j de aandere beppes west was. Hadde beppe Dokkum now wel of niet al een rollater? Jonge dan toch! Goh, dan gong et now toch hadde aachteruut mit heur, hén. En beppe Earstemar zemelde die nog altied zo over God en zien gebod?

- Gottegot, daor mos die now toch es mit opholen, snoefde ze. En bi'j pake Jubbege, weren we daor ok west? Ja, o, en was 't daor wel hemmel in huus? Bah, zoe'n man alliend, dat kon toch niks wezen, is 't wel? En dan was et ok nog zoe'n eigenwies mannegien, vun ze. Hadde hi'j wel hulpe?

- Jaowel beppe heur, zee Kikie, et was d'r hatstikke netties, eerlik waor. Beppe snoefde heurber nog es, ze streek uut gewoonte wat denkbeeldige krummelties van et swilk en keek oons mit heur kleine priemogies strak an. We dronken oonze koffie op en nao wat henne en weer gepraoet kwawwe overaende. Et was oonze tied.

- Now al, zee beppe, et was zo ja haost de muuite niet weerd dawwe langes west weren.

- Beppe, zeden we opwekt, bi'j een ankem keer beginnen we bi'j jow.

- Dat zal wel, zee beppe, mit een zunig montien, eerst zien dan geleuven.

Riekje

De welvaart is hier torrenhog
En de Mammon wördt ánbeje.
Angst die groeit, democratie in gevaor...
't Terrorisme is tevreje!

Chris Kerkhoff

Sprokjen...

Luuster kiender, luuster...

Gooldlokkien en de drie beren

D'r weren es drie beren die smoekies in een eigen huus woonden, midden in een groot bos. De iene was een klein beertien, de aandere was een middelmaotig grote beer en de dadde was een hiele grote beer. Ze hadden ieder heur eigen bri'jbod: een klein bod veur de kleine beer, een middelmaotig groot bod veur de middelmaotig grote beer en een groot bod veur de hiele grote beer.

En ieder van heur hadde zien eigen stoel: een klein stoeltien veur de kleine beer, een middelmaotig grote stoel veur de middelmaotig grote beer en een grote stoel veur de hiele grote beer. Ze hadden ok ieder heur eigen bedde: een klein beddegien veur de kleine beer, een middelmaotig groot bedde veur de middelmaotig grote beer en een groot bedde veur de hiele grote beer.

Op een dag maekten ze heur bri'j klaor veur et morgeneten en deden die in heur bri'jbodden. Doe gongen ze de bos even in te kuieren wiels heur bri'j koold wodde, zodat ze heur mond d'r niet an branen zollen. En wiels ze te kuieren weren kwam d'r een klein maegien, die Gooldlokkien hiette, bi'j et husien. Eerst keek ze deur et raem naor binnen en doe gloerde ze deur et sleutelgat. Doe ze gieniene zag, dee ze de deure eupen. De deure was niet op slot omreden de beren goeie beren weren die gienertied iene kwaod deden. Ze verwaachtten dan ok niet van aanderen dat die heur kwaod doen zollen.

Gooldlokkien dee dan ok de deure eupen en gong naor binnen. Ze vun et een verrassing dat ze bri'j op 'e taofel staon zag. As ze even deur prakkeseerd hadde, had ze wel waacht tot de beren thuuskommen weren die heur dan misschien wel vraogd hadden zollen om mit te eten. Et weren jommes slim aorige beren, een betien rimpend misschien mar dat bin alle beren, en ze weren warkelik hattelik en gaastvri'j. Mar de bri'j zag d'r slim lekker uut en Gooldlokkien besleut om heurzels te bedienen.

Eerst nam ze een happien van de bri'j van de hiele grote beer mar die was vusen te hiete veur heur. Doe nam ze een happien van de bri'j van de middelgrote beer mar die was te koold veur heur. En doe nam ze een happien van de bri'j van de kleine beer en die was niet te waarm en niet te koold. Gooldlokkien vun de bri'j zo lekker dat ze et hiele bod leeg at.

Doe gong et maegien in de stoel van de hiele grote beer zitten, mar die was te hadde an 't gat. Doe perbeerde ze de stoel van de middelgrote beer en die was te zaachte vun ze. Daoromme perbeerde ze de stoel van de kleine beer en die was niet te hadde en niet te zaachte, mar krek goed. Ze gong d'r op zitten en ze bleef d'r op zitten tot de bojem opsiens uut de stoel weg zakte en ze op de grond terechte kwam.

Gooldlokkien kwam overaende en gong naor boven, naor de slaopkaemer waar de drie beren naachs sleupen. Eerst gong ze op et bedde van de hiele grote beer liggen, mar et heufdaende was te hoge veur heur. Doe gong ze op et bedde van de middelgrote beer liggen, mar van dat bedde was et voetenaende te hoge. Langelaeste gong ze naor et beddegien van de kleine beer. En dat was krek goed. Ze gong d'r op liggen, trok de dekens over heur henne en vul in een diepe slaop.

De drie beren dochten onderdehaand dat heur bri'j now wel es koold genoeg wezen zol. Daoromme gongen ze op huus om dat op te eten. Gooldlokkien hadde de lepel van de hiele grote beer rechtop in zien bri'j staon laoten. Doe die dat zag, zee hi'j mit zien grote zwaore stemme:

"D'r het iene an mien lepel zitten!"

En doe de middelgrote beer naor zien bod keek, zag hi'j dat bi'j him de lepel ok rechtop in de bri'j ston. Hi'j zee mit zien middelmaotig zwaore stemme:

"D'r het iene an mien lepel zitten!"

Et kleine beertien keek naor zien bod. Hi'j zag dat zien bri'j op was. En hi'j zee mit zien fiene stemmegien:

"D'r het iene an mien lepel zitten en mien bri'j is op!"

De drie beren begrepen dat d'r iene in heur husien west was. Ze gongen in de kaemer zuken as diegene d'r nog was. Now hadde Gooldlokkien vergeten et hadde kussen recht te leggen doe ze uut de stoel van de hiele grote beer overaende kommen was.

"D'r het iene op mien stoel zitten!" zee de hiele grote beer mit zien grote zwaore stemme. Et kussen van de middelgrote beer was indrokt. En de middelgrote beer zee mit zien middelzwaore stemme:

"D'r het iene op mien stoel zitten!"

Ie weten vast nog wel wat Gooldlokkien mit de dadde stoel daon hadde. Et kleine beertien mit een fiene stemmegien zee dan ok:

"D'r het iene op mien stoel zitten tot de bojem d'r uut vul!"

De drie beren vunnen et doe echt neudig om veerder te zuken. Ze gongen naor boven naor heur slaopkaemer. Tja, Gooldlokkien hadde et kussen van de hiele grote beer van et plak trokken.

"D'r het iene op mien bedde legen!" zee de hiele grote beer mit zien grote, zwaore stemme. En et spreij van 't bedde van de middelgrote beer was hielenaole knoekeld.

"D'r het iene op mien bedde legen!" zee de middelgrote beer mit zien middelmaotig zwaore stemme. En doe et kleine beertien bi'j zien bedde kwam, lag et spreij wel te plak en et kussen ok wel, mar op et kussen lag et heufien van Gooldlokkien - en dat lag hielemaole niet te plak, want dat heufd hadde daor hielemaole niks te maeken.

"D'r het iene op mien bedde legen - en ze ligt d'r nog!" zee et kleine beertien mit zien fiene stemmegien.

Gooldlokkien hadde onderwiels in heur slaop de grote, zwaore stemme van de hiele grote beer en de middelmaotig zwaore stemme van de middelgrote beer wel heurd, mar dan op dezelde meniere zoaj' stemmen in je dromen heuren. Mar van et hoge, schelle stemmegien van et kleine beertien wodde ze wakker. Vot-en-daolik gong ze rechtop zitten. Doe ze de drie beren an de iene kaante van et bedde staon zag, schrok ze zo allemachtig, dat ze heur an de aandere kaante van et bedde of valen leut en hadde naor et raem toe leup.

Et raem ston eupen, want de drie beren weren hiele kreerse beren, die altied et raem eupenzetten as ze morgens in de bienen kwammen. Gooldlokkien sprong naor buten en vleug zo hadde as ze kon de bos in en keek niet iene keer achteromme. Wat d'r daornao mit heur gebeurd is, wet gieniene, mar de drie beren hebben heur gienertied weer zien...

Vertaeld deur: Vertaelmesienegien

Veurdeure...

De veurdeure bleef d'r een klein aentien van eupenstaon. Dat kon ok haost niet anders want de aarm van een dooie man steuk d'r een aentien tot uut wiels et grootste pat van et dooie lief van de man die niet meer leefde in de gang lag. Ik schrok mal. Dat kon ok haost niet anders want ik ston mit een bossien bloemen in de hanen veur die veurdeure en d'r lag een dooie man achter die deure en zien iene aarm steuk haost wat naor buten. Waoromme bi'j' dan ok niet op bedde dood gaon te liggen, docht ik zo bi'j' mezels, want ja, wat veur benul hebbe ik now over doodgaon, mar ja, zoks kan je zo mar overkommen heurde ik naotied iene uutstokken. Et plak waore en et tiedstip waarop aj' doodgaon bepaol ie gewoonlik niet zels, zee de man. Now ja, et kon wel, mar dat was niet gebruikelik en dan hiette et ok anders en dan kwaj' meerstal ok niet achter de veurdeure te liggen mit iene aarm haost wat naor buten.

Toeval bestaot niet, zee de doomnee, et het zien tied west. Tja, die man het d'r veur deurleerd mar ik zag wel deur een ooghoekien van mien iene oge dat de dooie man achter de veurdeure die zien iene haand haost wat buten die veurdeure steuk gien gelosie omme hadde - te meenste niet om die haand, misschien wel om die aandere haand, mar dat kon 'k zo van butenof niet zien, en dan zo'k eerst naor binnen moeten, mar dat kon eins niet want d'r lag een dooie man stief achter de deure mit zien iene aarm haost wat naor buten wao'k dan deur mos - dat ja, dan kon hi'j ok niet zomar weten as et zien tied al haost was, now?

Now, daor ston ik dan mar mooi mit mien bossien bloemen in de haand veur de deure waoraachter een dooie man lag die zien iene aarm haost wat buten de deure steuk...

pb

Jus talionis (oog om oog)

Nadat ik drie keer langdurig op de bel had gedrukt zag ik in het schaarse licht van de straatlantaarn, boven eindelijk een raam opengaan.

'Wat kom jij hier doen?' bitste Suzanne mij toe, 'k Wil je nooit meer zien. Dat weet je toch!'

'Zeur niet, we hadden toch afgesproken?' riep ik terug. 'Doe nou maar open.'

Op datzelfde moment en met een fluisterzacht 'Kom binnen lieverd' zwaaide de zware voordeur van het statige grachtenpand voor mij open.

'Kom, geef me je jas. Ga zitten. Wil je wat drinken?' Zonder mijn antwoord af te wachten schonk haar ma m'n lievelingsdrankje in, zette het voor mij op de salontafel en nam zelf ook een glas. Een derde zette ze nog leeglatend ook op tafel.

Als een weerlicht kwam Suzanne de trap afrennen de kamer in, en met een 'Ik ga naar Karin, doe!' naar de gang toe ook weer verlaten. Met een harde klap van de deur liet ze haar moeder en mij samen vertwijfeld achter.

'Wat heeft zij nou?' vroeg ik in al mijn onschuld.

'Ze wil er niet over praten, maar sinds een paar weken is ze opeens heel anders dan anders. Ik weet niet wat het is. Zal ik nog eens bijschenken?'

Opnieuw werden de glazen gevuld en stak ma ook nog een paar kaarsjes aan.

'Voel je je rot, jongen' zei ze, en kwam naast me op de bank zitten. Ze reikte mij m'n glas aan en legde daarbij haar andere hand op mijn knie. Hoe leger de glazen werden des te verder schoof haar hand voorzichtig naar boven.

'Zal ik je vanavond een beetje verwennen?' vroeg ze, terwijl haar hand heel geraffineerd mijn riem al losmaakte.

Ze stond op, pakte de beide glazen en de nog halfvolle fles en liep uitdagend de trap op. Bijna als vanzelf liep ik haar slaafs achterna. Nadat ze onze glazen opnieuw gevuld had viste ze een klein zweepje uit een la van haar nachtkastje en begon lieflijk aan mij te frunniken.

Bedwelmd door een mix van een snuifje en drank liet ik haar gewillig haar gang gaan. De korte maar krachtige tikken op mijn billen deden eigenlijk pijn, maar toch vond ik het ook wel prettig.

'Kom, ga lekker liggen schat' zei ze. Met een plof liet ik mij voorover in bed vallen. Ze bleef me enige tijd strelen maar de tikjes van haar zweepje werden hoe langer hoe harder. Ik vernam niet dat ze opnieuw in het laatje van het nachtkastje naar nog meer attributen zocht. Ze begon nu toch wel erg hard te slaan. Het deed echt pijn!

In een ruk draaide ik mij om, om haar... Maar plotseling keek ik in de vuurspuwende ogen van een moederdier dat haar jong beschermt. In haar rechterhand hield ze een blinkend slagermes.

'Hier, pak aan' riep ze. Ik voelde een vreselijke pijn in mijn rechter borst.

'Hier, nog een, nog een en nóg een...'

Ik gilte hard maar zonder geluid. Ik rook mijn eigen zweterige bloed dat zich intussen met haar tranen mengde. Als een dolle stier bleef ze mij maar steken met dat grote mes. Het bed kleurde rood en het werd langzaam zwart voor mijn ogen. In het laatste licht zag ik Suzanne nog net de kamer binnen komen lopen.

'Kom maar binnen meisie, ook de nummer drie van dat tuig zal het nooit meer doen...'

Lintje voor Sint Nicolaas...

Een brief uit Spanje

Lieve mensen,

Allereerst wil ik jullie allemaal hartelijk groeten. Is sinds 5 december bij jullie alles nog een beetje goed? Zijn jullie braaf en zoet, zodat zwarte Piet en ik, jullie niet in de zak mee hoeven te nemen naar Spanje? Het komt vast wel goed. Want jullie zijn lieve mensen. Ik kijk er al weer met verlangen naar uit, om jullie allemaal te ontmoeten.

Zal ik jullie eens een nieuwtje vertellen. Sinterklaas heeft een lintje gekregen. Het heeft Hare Majesteit de Koningin behaagd, om Sinterklaas te benoemen tot lid in de Orde van Oranje Nassau. Sinterklaas is heel erg blij, dat de koningin dat aan zo'n oude man geven wil. Nu ben ik niet alleen maar heilig, maar ook een beetje koninklijk. Wat een eer voor zo'n oude baas.

Jullie zijn al wat ouder, dus kan ik jullie wel een geheimpje vertellen. Niet aan jullie kleinkinderen vertellen hoor!! Sinterklaas komt helemaal niet uit Spanje. Het is gewoon een verklede man uit Noordwolde, met een hele lieve zwartgemaakte, witte Piet.

Daarom geef ik nu het woord aan de man, die bij jullie voor Sinterklaas speelt.

Op vrijdag 4 april, had ik zelf een vergadering afgesproken op het gemeentehuis, met onze burgemeester, Gerard van Klaveren. Dat was om half tien. We waren met z'n drieën van de Stichting Noodopvang Legale Dakloze Vluchtelingen. De ambtenaar, Henk Bergsma, zei direct: We moeten snel vergaderen, want ik moet om 10 uur naar een andere vergadering en daar moet ik beslist bij zijn. Ik houd van snel vergaderen, dus daar hadden we geen bezwaar tegen.

De burgemeester kwam er bij en we hebben een goed gesprek gehad. Achteraf heb ik wel gedacht, wat lopen die mensen allemaal keurig in het pak, allemaal op z'n zondags. Ik had gewoon een blauwe broek met een rood overhemd aan en een vestje er over heen. Om vijf voor tien was de vergadering klaar. De ambtenaar brengt je dan altijd weer naar de buitendeur. Onderweg zei hij, dat hij nog even ergens anders langs moest en of we even met hem mee wilden lopen.

Hij ging wel de verkeerde kant op en ik zei nog, zo komen we niet bij de buitendeur. Het komt wel goed, zei de ambtenaar. Na wat omzwervingen door het grote gemeentehuis, kwam ik een paar bekenden tegen. In mijn onnozelheid dacht ik, die zullen hier ook wel een vergadering hebben. In de hal voor de raadszaal kwamen er allerlei mooie secretaresses in de mooiste kleren op me af. Waarom? Ik snapte er niks van. Allemaal zeiden ze, hartelijk welkom mijnheer Schelhaas, terwijl ze anders nooit zo deftig tegen me doen. Vreemd. Normaal zeggen ze altijd Nim tegen me. Allemaal deftigheid. Ze begeleidden me naar de raadszaal. En o schrik, schrik, schrik, daar zat de hele familie in pontificaal. Ook allemaal mensen uit de politiek en van het vluchtelingenwerk en van de kerk.

Een hele zaal vol mensen. Toen begon er wat te dagen. Zou er wat gebeuren? Mijn vrouw Sanna, stormde als eerste op me af en vloog me om de nek en gaf me wel vijf dikke smokken. Ze had een colbertjasje en een stropdas voor me meegenomen. Sanna wist ook pas een uur van te voren, wat er ging gebeuren.

Iedereen wist het, behalve Sanna en ik. De stropdas en het colbert heb ik lekker niet aangetrokken. Bij mezelf dacht ik, als ze me zo niet hebben willen, moeten ze het maar bekijken.

Dan krijg je een officiële toespraak van de burgemeester, vol lovende woorden. Op zo'n moment zeggen ze je, dat je een van de beste mensen van Weststellingwerf bent. Dat valt wel mee hoor. Er zijn vast wel veel betere. Misschien wonen sommigen daarvan wel in de Krommestede. Je krijgt dan grote bossen bloemen en er worden heel veel foto's gemaakt. Ook voor de krant.

Even ben je een BN.(Bekende Noordwoldiger). Iedereen komt je feliciteren en je krijgt zoenen bij de vleet. Veel meer, dan ik van jullie krijg op 5 december.

Het was een hele belevenis en een hele eer. Je mag niet eigenwijs worden, maar op zo'n moment voel je toch wel een beetje boel trots.

Toen we thuis kwamen, was het hele huis versierd. Dat hadden de kinderen gedaan, in de tijd dat ik aan het vergaderen was met de burgemeester. Die apen.

De kinderen hadden gezorgd voor lekkere hapjes en drankjes en champagne.

Ook waren er broodjes en "luie wievensoep". Met familie, vrienden en kennissen, hebben we toen nog even een feestje gebouwd.

Een prachtige, schitterende dag. Een gouden blaadje aan onze levensboom.

We hebben heel veel bloemen, kaarten en E-mails gekregen. Je zou er stil van worden.

Er waren zoveel bloemen, dat we ook een gedeelte gebracht hebben, naar mensen die ziek en eenzaam waren. Dan konden die ook een beetje meegenieten.

Het lintje heb ik gekregen, omdat ik in heel veel besturen zit en heb gezeten.

Bij ongeveer 25 verenigingen heb ik in het bestuur gezeten. Heel vaak voorzitter, secretaris of penningmeester. Alles op het gebied van de boerderij, de politiek, de kerk, het jeugdwerk en het vluchtelingenwerk.

Dit lintje was speciaal voor de inzet, om asielzoekers te helpen, die tussen de wal en het schip vallen. Heel veel werk, maar ook heel dankbaar werk.

Zwakken moet je helpen, sterken redden zichzelf wel.

De onderscheiding ligt nu in het kabinet. Daar heeft het een mooi plekje, in een klein laatje. Het lintje heb ik inmiddels verdeeld: 1/3 voor Sanna, mijn vrouw, zonder wie ik niets waard ben, 1/3 voor mijzelf en 1/3 voor alle mensen, waar ik mee samen mocht werken en nog werk.

Nu gaan we weer even verder uit Spanje. Dat was een lang verhaal van die vent uit Noordwolde. Mijn "hulpsinterklaas". Ik wil jullie adviseren, behandel hem met eerbied en ontzag. Dat van die zoenen, moeten jullie goed onthouden.

In december kom ik weer bij jullie in dat prachtige gebouw en dan praten we weer verder.

Veel liefs uit Spanje van Sint Nicolaas en natuurlijk zwarte Piet.

Roem vervligt...

Roem vervligt

Gien meens in de Achterhoek hadde dromen durfd dat iene van heur volk, die jonge van Hiddink, zokke hoge ogen gooien zol in de voetbalwereld. Mar toch is et wonder gebeurd. Guus Hiddink wint mit zien Russische ploeg van Oranje.

Ik stel me veur dat Guus wel naachtmerries had hebben zal, mit et veuruutzicht Oranje as tegenperti'j te hebben. De ploeg uut zien laand van oorsprong spelde ommes alle sterren van de hemel. Dat zol een hadde dobber wodden, alderdeegst omreden zien klub in de Russische media uutmaekt was veur halve boeren zonder ok mar ien greintien talent. Doe ze ok nog tegen Spanje verleuren mit vier tegen iene zal him de moed wel hielendal in de schoenen zonken wezen, bin'k bange.

Mar Guus lat him niet zo rap verkatsen. Mit een spellegien tennis het hi'j himzels mentaal weer wat opkrikt, en zien positieve gedaachten overheveld naor zien speulders. Now we et risseltaot weten, kuwwe zien dat et hulpen het.

Op zaoterdagaovend, as de Russen heur in et zwiet draeven tegen Oranje, staot trener Guus Hiddink, ogenschienlik zo kalm as een maelpoede naor de prestaosies van zien ploeg te kieken. Mar bi'j et dadde winnende schot gaot de nochtere Tukker hielendal uut zien dak.

Aj' in 't veuren de oranjefans geleuven mochten, was d'r mar iene ploeg die winnen zol, en dat was die van heur. De roem was heur al naor et heufd stegen, ze dochten dat ze alles mar winnen zollen. Mar Oranje hadde d'r broekschiets an en verleur mit drie tegen iene. De fans brochten gien zinnig woord meer uut en0 stonnen weer mit beide bienen op de grond.

Zo ziej' mar, roem kan somstieden van kotte duur wezen, et vervligt.

Wiels de speulders van Oranje in et zelschop van heur vrouwluden en naotoom mit stille trom de oftocht blaazen, vieren de Russen feest. In Moskou gaot et volk, hielendal boven heur theewaeter, de straote op. De gaanse naacht vieren ze luudrochtig feest. Miljoenen juichende fans lopen zwaaiende mit vlaggen en draankflessen deur de stad. Gien meens het daar die naacht een oge dichte daon, en dat deur toedoen van de Achterhoeker Guus Hiddink. Mit zien elftal het hi'j et toch mar evenpies mooi flikt. Neffens mi'j hebben de Russen disse overwinning mit recht verdiend, ze hebben meraokelse goed heur best daon. Laot ze mar evenpies genieten van de roem die disse zege heur opleverd het.

Mit et verlös tegen Spanje nog in zien onthoold, komt de Achterhoekse nochterhied bi'j Hiddink bovendrieven. Deur dat gebeuren wet Guus wel wisse dat ze d'r bi'j lange nao nog niet binnen. Wees mar niet bange dat hi'j naost zien voetbalschoenen lopen gaot. Mar tot hier antoe bin ze kommen, en van dit heugelike feit wil de trainer mit zien ploeg genieten en dat is zien goed recht. Trainer en speulders stotten heur in et feestgewoel.

Op de site van de Gaza-ta.ru, wodde melded: 'Een elftal dat zo speelt, verdient de Europese titel. Wi'j hebben de Orangisten gewoonweg van et veld veegd. Ok al zollen we doukies verliezen; Hiddink het met disse wedstried Russische voetbalhistorie schreven.'

Now, now, et zal je mar zegd wodden. 't Is ien en al roem wat de klokke slat. Al het oons laand dan verleuren, inwendig bin ik wel een betien groots op oonze Achterhoeker Hiddink, jim toch ok?

As klap op de vuurpielk krigt de nasjenaole ploeg onder leiding van 'Et wonder uut de Achterhoek' fieltaosies van de Russische president Dimitri Medvedev. De president hadde schienber een goeie bujje omreden hi'j Hiddink wel een Russich paspoort an de haand doen wol, veur et geval hi'j niet weeromme duste naor zien eigen laand.

Ho, ho..., Medvedev, laot me niet lachen. Jow meugen dan honderd keer president wezen, mar daor slaoj' de plaanke veurgoed mis! Jow hebben niet half in de smiezen hoe as wi'j Stellingwarvers en Achterhoekers innenner stikken. Guus Hiddink kan ten allen tiede weer naor huus kommen, hi'j is welkom. Alderdeegst gunnen wi'j de goeie man zien sukses, mar as et sukses vervleugen is mag Guus weeromme kommen om op oonze schoolder uut te goelen. Wat dat anbelangt staon wi'j votdaolik klaor om him weer wat op te montereren. We weten allemaole drommelse goed daj' van hiel hoge, ok hiel diepe valen kunnen. Deur alles wat hi'j al mitmaekt het in de voetbalwereld, wet Guus as gien aander, dat roem vervligt as sni'j veur de zonne.

Sjoukje Oosterloo

D'r was es...

Lange, hiel lange leden, een klein draotien dat himzels hiel graeg lieden moch.
Ik bin, zo dochte 't, vast et mooiste draotien van de hiele wereld.
Zo mooi rood, zo zaacht en pluzig en zo licht.
Et draotien dri'jde en kronkelde van wille.

Somstieden, echt zo now en dan hadde et een minne dag.
Dan kon et dagdromen over grote bollen wolle.
Over wat zaachts, waarm en pluzig.
Over de piene van et ofsmeden wodden.
Disse gedaachten stopte et rap veer vot.

As de zonne weer hoog an de locht ston en
d'r een lekker briesien wi'jde,
daanste en kronkelde et draotien as nooit te veuren.

Tot, op een dag... een zwatte liester et draotien zag.
'Wat bin jow mooi,' zong hi'j, 'en krek wa'k zuke.'
Hi'j pikte et draotien op en vlocht et in et must.

Et draotien was weer een diel van wat zaachs en pluzigs.
Mar et vuulde toch niet etzelde as doe.

Roely

Femmie van Jouk uut de Vliegerstart

(Fantasie)

Toen Femmie veur 't eerste naor de skoele gong wurde ze deur eur moeder mit de boot naor de Klossenbrôgge e-brocht. Vandoar of gung ze an de aand van Geert [eur oudere breurtie] naor de skoele. Eur moeder brochte eur niet zo-as teegnswoordegs de moeders vaèke doen, tot in de klasse. Dat gebeurde in die daèg'n niet. Femmie adde veur disse eerste skoeledag ni'j,e klee'r'n an e-kreeg'n. Zo klein as ze waas, waas ze zo bliede as wat mit eur ni'j,e jurkie en mooie deur eur moeder gebreide kniekous'n mit gatties d'r in. An de aand van Geert klepperde ze fraank en vri'j op eur, ook ni'j,e klompies, naor de skoele.

Daor gaaf Geert eur over an de skoelejuffrouw. Die naamp Femmie mit naor 't klasselokaal waor ze 'n plekkie kreeg naost Alie van grote Garriet. Mit Alie is Femmie van stonde of-an ook vriendin e-word'n en naoderaand ook al eur levensdaèg'n e-bleev'n. Prachtig now. De eerste skoeledag môs de juffrouw 't kleine grut naotuurlijk ook nog leer'n ken'n. Dat dee ze op 'n slumme meniere. Ze dee .n spullegie mit 't grut waor ze allemaole an mit môssen doen. Onderaans naamp ze tieden's 't spullegie zo of en toe d'r ies iene uut de koppel op skoot om 'r zo aagter te koem'm oe of ze de naème add'n. Ook Femmie naamp ze op de skoot.

„Vertel mi'j ies mien lieverd van wie bin ie 'r iene'?', vreug ze an Femmie.

„Van mien vaèder en moeder'', antwoordde Femmie eel vlot. Ja, dochte de juffrouw bi'j eur zölf dat is is aoste altied wel zo, dat add'ík ook wel e-docht.

Mit dit antwoord skeut ze niet veule op volk.

„Waor woon ie dan'?', waas de volg'nde vraoge.

„In uus juffrouw'' zee Femmie. De juffrouw skeut in de lach bi'j disse antwoord'n. Ze kwaamp 'r op disse meniere niet aagter wie ze veur eur adde. Now ja, ze zôl mar ies aagt geev'n mit wie as ze naor de skoele kwaamp. En zo zaag ze al gauw dat ze an de aand van Geert van Jouk mit Jaantie naor de skoele kwaamp. Zo kwam ze d'r aagter dat ze 'n zussie van Geert waas en Femmie as naème adde. Femmie veulde eur op skoele al gauw tuus. Ze waas niet 'n iemertie dat teeg'n de skoelemure stond te ang'n en naarg'ns an mee deu. Nee eur, ze dee volop mit, wat 't ook maar waas ku'j wel zegg'n.

Dat maègie van oons dat is ien en al leev'n zee Jouk wel ies. En zo waas 't ook. Bi'j de skoele ontpopte ze zig al gauw als de leidster van 'n ele koppel maègies. Wat Femmie veurstelde gebeurde in de regel. Femmie adde ien spullegie waor ze vaèke mee ankwam, en waor ook de jonge's an mit deed'n, dat waas dat spul waorbi'j twee grote kring'n van jonge's en meis e-meuk'n wurd'n en waorbi'j de kring'n mekaander toezung'n. De iene kring zung dan; Wij zijn de mooisten siereliereliere, wij zijn de mooisten sierelierelom. Waorop de aandere kring antwoordde mit; Willen d'r wel èen hebben siereliereliere, willen d'r wel èen hebben sierelierelom. De eerste kring weer; Welke wi'j dan hebben siereliereliere, welke wi'j dan hebben sierelierelom.

De tweede kring noemde dan een naème, en now ja volk ie weet'n wel oe of 't verder giet, ie ken'n 't spullegie zulf naatuurlijk ook nog wel van joen skoeletied. 't Waas echt 'n mooi spul waar de kiender eur 't ele speulkwartier kostelijk mee vermaèk'n kond'n. Verder ul Femmie veule van tikkertie. Ze waas zölf zo vlôgge as waèter, ze waas altied iene van de lest'n dee d'r over bleef. Ook 't ball'n teeg'n de skoelemure vond ze prachtig. Ze waas al zo ver dat 't eur lôkte mit drie ball'n. D'r waar'n trouw'ns meis uut de ogere klass'n die 't lôkte mit nog meer ball'n. Maar ja die waar'n ook older en add'n ook meer e-oef'nd vanzôlf. Wat ze ook zo mooi vond waas touwgiespring'n. En dan mit twee lange touw'n, die dan teeg'n 'n-naander in e-dri'jd wurd'n. En dan maar spring'n mit twee of drie en soms mit nog meer meis tegelieke. Prachtig vond ze dat, daar kon ze gien genoeg van krieg'n. Knikk'rn dee ze ook graèg, ook wel mit jonge's.

Waor ze ook zo [net as zoveule andere maègies], mit in de weerde waas, dat waas mit eur poesiealbum. Och meens'n nog an toe, wie of daor allemaole wel niet een varsie in-e-skreev'n èm'm,'t komp niet krek. En allemaole verskill'nd van mekaander. Ja ie kun'n d'r niet wat inzett'n wat 'r al in stiet now? Reek'n maar dat 'r verskeid'n e-west bin'n die tied'n boov'n eur boekie èm zitt'n te sten'n veur dat ze wat op pepier kreeg'n. Maar ja, uiteindelijk lôkte 't ieder-iene wel. Veur laèter waas zoen boekie 'n mooi andenk'n, en Femmie waas 'r dan ook aarg zunig op. Och volk wat zal ik jullie now nog meer vertell'n van dit maègie. In de klasse dee ze goed eur beste, en kon ze best wel aordig mit koem'm. Ook de aandwaarkjuffrouw waas wel te spreek'n over Femmie. Van disse juffrouw leerde ze breien, sokken stoppen, borduren, 'n letterlappie maèk'n, verschillende borduursteek'n oefenen enz. Kortom de maègies, en dus ook Femmie, wurden al 'n betie veurbereid op eur laètere waark as uusvrouwe.

Tuus môs Femmie eur moeder of en toe ook al ies ölp'n mit lichte kerweigies. Net as eur breurtie Geert zien vriend'n, adde zee ook vaèke eur vriendinnegies mee naor uus om mit te speel'n. 't Waas dus niet zo dat ze altied vanuut de skoele eur moeder môs ölp'n. Alve jonge as ze waas speulde ze tuus echter ook vaèke mit Geert en zien kameraod'n. Boompie klum'm en slotie spring'n kon ze as de beste. Les'nt is eur echter wat overkoem'm wat wel verkeerd adde kun'n ofloop'n. Geert veur mit zien vaèder mit 'n vlot vol skeer'n deur de graachte. Wiel'ns waas Femmie daor ook mit de ru'jboot. Eel triomfantelijk stond ze op 't aagterentie. In 't veurbi'j gaon gaaf Geert 'n klein drôkkertie teeg'n de boot mit as gevolg dat Femmie in de graachte vö. Grote paniek volk. Femmie kon nog niet swöm'm en waas mit-iene onder waèter verdween'n. Geert begon drekt te skraow'n teeg'n zien vaèder, [die 't allemaole niet e-zien adde], dat Femmie in't waèter laag. 't Vlot waas onderaans al 'n flink stôk verder e-dreev'n. Jouk sprung mit de punterboom vanof 't aagterende van 't vlot zover as i'j mar kon terôgge in de graachte. Eerst kon i'j Femmie e-gent niet vien'n. De angst sleug 'm om 't arte. I'j wus ook niet zeker of i'j wel op de goeie plek zochte. 't Duurde maar en 't duurde maar en steeds vond i'j eur maar niet. Intus's, n èf i'j wel tien keer e-beed'n dat i'j eur toch maar op tied môg vien'n veurdat 't te laète waas. I'j môg 'r niet an denk'n dat i'j zien kleine maègie zo zöl moet'n verliez'n. Och God nog an toe, laot mi'j eur toch asjeblijft vien'n. Zo skraowde Jouk in zien bin'nste volk.

Totdat i'j in-ien'n, [gelôkkig vlakbi'j], wat zaag bôrl'n. Jouk taaste onder waèter en tot zien onuutsprekelijk gelôk ad i'j Femmie eindelijk te pakk'n. Wat waas i'j bliede, wat waas i'j bliede, en dankbaar. Vliegensvlôgge èf i'j eur toen op de wal e-brocht. Gelôkkig waas ze nog wel bi'j kennis. Wel gaaf ze grote galp'n vies waèter over dat ze bin'n e-kreeg'n adde. Eur moeder die op 't geskraow van Geert of e-keum'm waas èf eur toen as de wiede-weerga mit e-neum'm naor uus en mit 'n paèr kruuk'n in bedde e-stopt.

Jouk èf laèter nog wel de andrang e-ad om Geert te bestraf'n maar 't gemoed skeut 'm vol toen i'j Geert bi'j 'm reup. Och volk i'j wus toch zo ook wel dat Geert zo iets nooit weer zôl doen. De aarme jonge adde ook doodsangst'n uut e-staon. I'j èf zien mannegie toen maar ies eev'n stief teeg'n 'm an e-trôkk'n en e- zegd oe bliede as i'j waas dat alles zo goed waas of-eleup'n, dat i'j wel wus dat 't Geert zo speet, en dat zien vaèder daaromme ook niet kwaod op 'm waas en toch ook zo eel veule van Geert ul. Geert kreup zien vaèder nog stieffer in de naarms. Wat waas i'j toch wies mit zien vaèder en wat ul i'j toch veule van 'm. Tot slot volk, Femmie èf van 't avontuur gien miskoem'm e-ad.

Harm Wildeboer

Wieze mannegies...

Wie kent ze niet, de dörpsouldsten, de notaobelen zoas die hiel vroeger ok al bestonnen. Al rond 1.200 - 1.100 v.Chr. is d'r spraoke van wieze mannegies, Gideon was in 1.100 v.Chr. een belangrieke rechter in Israël die ok vaeke as wies mannegien hulp bi'j et oplossen van ruzies. Vandaege-de-dag bin et ok de wieze mannegies (altied manluden!) die de kleine perblemen in et dörp en omgeving wel even oplossen zullen of bin daor de wieze mannegies van 'Dörpsbelang' veur in 't plak kommen mar ja, zo a'k al es eerder schreef: pattie veurzitters van Dörpsbelang (ok nog de hielten vaeks mannegies) lopen seins al te makkelik over naor de 'ginne kaante' - meerstal de Gemiente - en dan bin de dörpsbewoners veur him al riekelik gauw eins mar mierkerds.

Wie de schoe past...

pb

Supporter...

Op een niet gebruikelijke manier bezocht ik in 1952 een uitwedstrijd van VV Heerenveen tegen het grote Ajax. U weet wel, die voetbalclub uit Amsterdam.

Het begon zo.

In dat jaar werd ik opgeroepen om in militaire dienst te treden; ik werd bij de luchtmacht ingedeeld.

Na de eerste drie maanden vooropleiding, waarbij ik geen vliegtuig heb gezien, werd ik tewerkgesteld in de officiersmess.

Door mijn eerdere horecaopleiding was ik in staat om allerlei lekkere hapjes te maken voor de heren Officieren, zoals kroketten, salades en bitterballen.

Dit werd door de commandant zo op prijs gesteld dat hij mij de vrijheid gaf om overdag afwezig te zijn.

“Als je tegen de avond maar op tijd terug bent in de mess, dan mag je overdag gaan en staan waar je wilt”, zei hij.

Meestal bracht ik de vrije tijd door in de bios van Amersfoort of Utrecht, vlakbij Kamp Zeist waar ik gelegerd was.

Maar in de weekenden ging ik met verlof naar Heerenveen om mijn club te zien spelen. Voor de sommige uit-wedstrijden bleef ik uiteraard in het kamp om daarvandaan de wedstrijden te bezoeken.

Zo herinner ik me als de dag van gisteren dat de wedstrijd Ajax - Heerenveen op het programma stond, daar wilde ik natuurlijk bij zijn.

Nu nog een entreekaartje. Eigenlijk een onmogelijke zaak, er werd me al afgeraden zónder kaartje af te reizen naar de Watergraafsmeer.

Ik besloot echter toch te gaan, maar dan op mijn manier; ik had namelijk een vermetel plan ontwikkeld.

Omdat je destijds als dienstplichtig militair alleen in uniform mocht reizen, droeg ik altijd een koffertje met burgerkleding bij me.

Vlakbij de basis woonde een Friese fietsenmaker, daar mocht ik me altijd omkleden tot “burger”. Hij vond het prachtig om zo zijn “memmetael” te kunnen spreken.

Bij Amsterdam-Centraal nam ik meteen een taxi. Tegen de echte, Amsterdamse chauffeur riep ik, heel gehaast sprekend:

“Wilt U me snel naar het Ajax-stadion brengen, ik ben reservespeler van Heerenveen en ze wachten al op me, ik ben niet alleen voetballer maar ook dienstplichtig militair”.

Toen de man mijn koffer zag, begreep hij wel dat daar mijn voetbalkleding in zat.

De man vond alles heel gewoon.

Bij het stadion aangekomen zag ik honderden supporters voor de kassa's staan, terwijl die toch al gesloten waren. Tegen beter weten in hoopte men toch nog op een kaartje.

Al foeterend en toeterend bereikte mijn chauffeur de hoofdingang, de menigte langzaam verdrijvend.

De hoofdcontroleur, herkenbaar aan een rode band om zijn arm, kwam na het roepen van de chauffeur: “Ik heb hier de reserve van Heerenveen, neem je hem even mee?” direct op me af, terwijl ik er nog aan toevoegde: “ik ben al te laat, ze wachten op me.”

De suppoost vatte z'n taak heel serieus op, bracht me via enkele lange gangen naar een deur waarop een bord met een handgeschreven tekst KLEEDKAMER GASTEN stond.

Eronder hing nog een papertje: VV HEERENVEEN.

Ik was warempel al een eind gekomen maar nog niet ver genoeg.

De man keek me nog even aan en klopte toen hard op de deur en riep: "Hier is jullie reserve en succes hè?"

Eigenlijk reageerde ik heel idioot op de situatie want ik hoorde mezelf zeggen:

"Zo, daar ben ik dan eindelijk."

Het werd eventjes stil in de kleedkamer terwijl men toch met de elftalbespreking bezig was.

Het was duidelijk, ik haalde iedereen uit de concentratie.

Aanvoerder Hennie Jonkman keek me verbaasd aan - dacht even na - en zei: "Zo, jij bent dus de nieuwe reserve. Trek dan maar een voetbalbroek aan je kont, doe een shirt aan, ga daar maar in de hoek zitten en mondje dicht".

Wat een prachtkerel om zo de zaak op te lossen, je kon merken dat hij als onderwijzer veel ervaring had opgedaan met jongeren.

Tijdens de wedstrijd was ik dus reserve en zat ik bij de echte spelers op de bank.

In de pauze mocht ik mét de andere reserves de bal 'rond laten gaan' en op goal schieten op de tweede keeper, terwijl fervente Ajax-aanhangers steeds maar riepen: "Boeren.....

Boeren..... Boeren.....!!!!!

Deze Ajax-supporters moesten eens weten dat een zogenaamde boer uit Friesland en tijdelijk militair, deze wedstrijd door 'boerenslimheid' bijwoonde. Ja..... er bijna actief aan deelnam.

Teruggekomen in de kazerne werd me meermalen gevraagd of ik nog een kaartje had kunnen bemachtigen.

Deze vraag heb ik met "ja" beantwoord, het ware verhaal had men toch niet geloofd.

Han Bonnema – meer dan 65 jaar fervent supporter van SC. Heerenveen

Deemoed...

Opiens ston d'r 'deemoed' in oonze vertaeling. Een mal woord in eerste aanzien vanzels. Mar ja, in de Stellingwarven zuwwe wel niet zo deemoedig wezen. Of toch wel?

Ja, 'deemoedig' staot wel in oons prachtige Woordeboek; 'deemoed' niet. Mar dan nog... meuj' eerst wel es een ure in de hangmatte om uut te vienen wat dat 'deemoed' dan toch wel niet betekent.

De Van Dale: deemoed = nederige onderworpenheid; deemoedig = nederig, ootmoedig.

Now ja, zok 'nederig' daor kuwwe wel wat mit mar we bin ok ni'jsgierig naor dat 'ootmoedig' vanzels.

De Van Dale: ootmoedig = ootmoed betonend of daarvan blijk gevend => nederig. Zie, dat schöt op.

Deemoed, ootmoed en deemoedig wodt in 't Stellingwarfs dan ok allemaole mar nederig. An de aandere kaante... zo slim nederig weren en bin Stellingwarvers toch eins ok weer niet?

Taeltuun

Vuuf wat minder bekende woorden uut et Stellingwarfs (Haand)Woordeboek:

- barrels** - in: an barrels, geheel kapot
basse - 1. zitvlak, achterste 2. borst, of ruimer: lijf, lichaam
bassineren - een bepaald kaartspel spelen
basterig - met barsten, barstjes
batteling - drijftol, zweeptol

Ra, ra, reer...

Waoromme makkelijk doen as et ok muulik kan...

- roggestael(e)** - roggestengel
roggestengel - stengel van de graansoort rogge

en dan kuj' disse ok nog bruken mar die is niet aliend veur rogge:
aore - korenaar of daarop gelijkende aar

zien of kieken...

kiek uut
zie uut
uutkieken
uutzien
sliop uut
uutsliepen
slaop uut
uutslaopen

Et Woordeboek het et liefste dawwe argens naor 'uutzien' (uutzien) awwe bedoelen dawwe argens mit verlangst naor uutkieken. Wi'j bruken in dit geval toch liever dat 'naor uutkieken' (naor uitkijken) omreden dat 'kieken' vanzels vule Stellingwarfser oogt en klinkt as 'zien', dat haost wat Nederlaansig oogt. Wi'j kieken d'r dan ok naor uut...

Doe'we es - alweer een schoffien leden - in oons prachtige Woordeboek zochten naor dat verschil tussen argens naor uutkieken of argens naor uutzien vul oons oge ok op de tikfout boven an bladziede 574 S-Z: uutzieken. We nemen mar an dat daar gewoon uutzieken staon hebben mos. Woordeboekemaekers bin ok krek gewone meensken...

Dichtwark...

Vekaansie

Votmaeken
Votgaon
Kalmpjes rieden
Kampeerplak vunnen

Zunne komt op
Zunne gaot onder
Niet toegeliekeried
Nao mekeer vanzels

Tied is omme
Terogge rieden
Weer an 't wark
Wat wi'k nog meer

anne bult

Als wij

Als wij haat kweken
omdat we bang zijn
voor asielzoekers
die gevlucht zijn
om hier in veiligheid te kunnen leven

waar kunnen wij dan terecht
als het misschien in ons land
eens uit de hand loopt
en wij niet meer kunnen zeggen
wat wij willen

Joukje Postma-van Roeden

Onder de appelboom

Zunnestraolen speulen deur de
blaeder van de appelboom.
Roodglimmende wangegies verleiden
zwatte liesters tot malle kapriolen.

Goolden spikkels speulen
over 't natte grös.
Jonge katten slikkebekken
onder de oolde boom.

Roely

Verleuren hoape

Vremd vuur in holle ogen
skreeuwend rauw stemgeluud
voesten kapot-eslagen
op de zachte ziel.
Het boek is uut.

Corry Overmars

Kot verhael

Huwelik

wi'j twiebeiden
tegere onderwegens
hieltied wieder vot

van oons.

Roely

De veurige maond hawwe de eerste peer van een serie over de geboorte van heur kleinkind.
Disse en de aandere maond een vervolg op disse cyclus, deur Corry Overmars uut Hasselt.

Ons kleinkind

As een zèùtien dwarrelt ze,
Ofwisselend,
Dichtebi-j en vadderof.
Tutdet et de grond ràk,
Woar et kiemm kan,
Tut een skitterende lelie,
Of een lief klein
Vergèèt mi-jnietien.

Oma Corry

-.-.-

Mien zussien

Ik zie oe zowat nooit,
En toch bin ie mien zussien.
Een zus woar 'k niet met spöllen kan.
Woar 'k alleent maar noar kan kieken
Eel soms mag ie bi-j mi-j op skoot.
Want ie bin klein en ik bin groot.
Ik kan dan deur oen oarties strieken.
En met oe zingen, doar aol ie van
Ik gèèf oe ook een kussien.
't Kump goed met oe toch? Ooit!

Oen grote zus van vier joar

Rilke (6)

René Maria Rilke is op 4 december 1875 as een zeuvenmaondskind in Praag geboren en op 29 december 1926 wegraekt in et sannetorium van Val-Mont sur Territet, an et meer van Genève vlakbij Montreux in Zwitserlaand. Hi'j was iene van de belangriekste lyrische dichters in de Duutse tael.

Uut: Dir zur Freier (1897/1898)

Das Land ist licht und dunkel ist die Laube,
und du sprichst leise und ein Wunder naht.
Und jedes deiner Worte stellt mein Glaube
als Bethild auf an meinen stillen Pfad.

Ich liebe dich. Du liegst im Gartenstuhle,
und deine Hände schlafen weiss in Schooß.
Mein Leben ruht wie eine Silberspule
in ihrer Macht. Lös meinen Faden los.

*

So milde wie Erinnerung
duften im Zimmer die Mimosen.
Doch unser Glaube steht in Rosen,
und unser großes Glück ist jung.

Sind wir denn schon vom Glück umglänzt?
Nein, uns gehört erst dieses Rufen,
dies Stillestehn auf weißen Stufen,
an die der tiefe Tempel grenzt.

Das Warten an dem Rand des Heut.
Bis uns der Gott der reifen Keime
aus seinem hohen Säulenheime
die Rosen, rot, entgegenstreut.

Aber ich ahne an Abendrainen
werden wir unsere Seelen uns zeigen.
Und aus der meinen und aus der deinen
werden Gestalten der Stille steigen,
die sich leise entgegenweinen...

Et laand is lochtig en duuster is et lof,
en ie praoten zachies en een wonder komt.
En alles waj' zeggen, zet mien geleuf
langs et stille pad as een beeld dat waekt.

Ik hebbe je lief. Ie liggen in de tuunstoel,
en je hanen slaopen in je schoot, liekwit.
In heur macht as een zulveren spoele
mien leven: een draod die an je vaaste zit.

*

As een heugenschop zo mild
rokt de mimosa in de kaemer.
Mar oons geleuf staot in de rozenvaas,
en oons groot gelok is jong en wild.

Bestraolt et gelok oons mit al zien locht?
Nee, d'r is alliend mar disse eerste roep,
dit stillestaon op de witte stoep,
waor de diepe tempel aachter ligt.

Dit waachten an de raand van now,
op de God van briede baenen zaod
naor oons, uut zien hoge zuilehuus
rozen stri'jt, as een rood weldaad.

Mar ik veurvuul: as de aovond aanst komt,
dan zullen oonze zielen heur tonen.
En uut mien ziel en die van jow
zullen gestalten van stilte stiegende
en mekeer zachies goelend tegenkomen...

De Stellingwarver Biebel

Wat linksomme of wat rechtsomme...

In een Friese taelige diskussie kwawwe een posien leden et zinnegien: *"Jo moatte altyt in wurd nimme dat it fierst fan it Hollânsk ôfstiet. Oars is it net geaf Frysk, no."* tegen.

Et gong in dit geval trouwens over et verschil tussen een 'dier' ('dier') en een 'beest' ('bist'), mar dat dot d'r now veerder even niet toe.

Lichtkaans cynisch, sarcastisch of kabberesk bedoeld misschien mar we kun et daar wel aorig mit iens wezen.

Mar neffens Bloemhoff op 'e vraoge awwe argens es gien passend geef Stellingwarfs woord veur weten te vienen en dan toch eins beslist es wat ontlienen moeten kree'we as bescheid: *"... of we moe'n ontlienen, as 't niet aandars kan. Niet uut et plat-Duuts, liekt me; ik zol eerder daenken an taelen as Nederlaans en Engels, dat bin taelen daor meensken in et daegelikse leven een nauwe baand mit hebben en warschienlik hollen zullen."*

Zo now en dan krie'we wel es te heuren dat de vertaelde teksten wel es wat Nederlaansachtig anvulen. Mar wat wi'j' ok, een protte biebelse woorden en begrippen hewwe now ienkeer niet in et Stellingwarfs, en een kot zinnegien uut de Psalms bi'jglieks mit een protte omhael van woorden ommeschreven kan vaeks niet iens. Awwe dan ok nog es van de taelplisie in Berkoop eerder tegen et Nederlaans en alderdeegst Engels an straoken moeten dan klinkt et inderdaod wel es wat aandars as dawwe hier daegs om oons henne heuren.

Et vaalt dan ok niet altied toe om et alderdeegst eerst mar es iene naor 't zin te maecken, laot staon alle Stellingwarfse biebellezers dommiet.

Biebelvertaelen... beginne d'r niet an..!

Now, bi'j'm weer hielemaole bi'jpraot mit wawwe daegs tussen et gewone wark deur, daon hebben en an 't doen binnen.

Tot de aandere maond mar weer.

f&p

Stelling van de maand

Et Fries is onderdehaand haost een minderheidstael in Friesland.

Et Stellingwarfs wil diezelde status graeg berieken...

Wi'j' reageren op disse stelling of wi'j' aanders wat An de liende hangen...? Dat kan in 't Nederlaans, et Fries of – bi'j' veurkeur – in 't Stellingwarfs. Veur de aorigheid mag et vanzels ok nog wel es wat een aander taeltien wezen. Et gebruik van niet-Stellingwarfse bi'j'dregen wodt trouwens wel een betien in de haand holen. Opsturen naor: info@stellingwerfs-eigen.nl

Et archief van dit maondblad kuj' vienen op www.stellingwerfs-eigen.nl

Aj' dit blattien niet meer in je aemelbusse hebben willen of weej' nog iene die 't misschien ok (graeg) lezen wil, doe dan mar even een berichien naor info@stellingwerfs-eigen.nl

Et is de bedoeling dat iederiene die wat te schrieven het (een appatte tekening of foto mag ok), dat opsturen kan (in Word-fermaot) en dat et dan zonder vorm van redaktie altied en zonder korrektie(*) plaetst wodt. Altied, wil in dit geval zeggen, ja altied, behalven as et bi'j'glikeks vluken, schellen, raozen, tieren of dat soorte van rarigheid is zoas dat in de daegelikse ommegang mit mekeer ok niet gebrukelik is. Mar et moet - an de aandere kaante - wel wat lieden kunnen... Een betien reklame, bi'j'glikeks je eigenmaekte sjem anpriezen of je bedrief gewoon es in de kiekerd zetten, kan ok mar et moet vanzels niet allierend een adverteensieblad wodden.

(*) Aj' liever hebben dat de roegste schrieffouten d'r even uuthaeld wodden dan moej' dat even angeven.

Et is de bedoeling dat alleman kaant-en-klaore stokken of stokkies opstuurt. Et ienigste wat de redaktie d'r an dot is et in- en annenneer plakken, wat deengies in rebrieken bi'jenneer zetten, et iedere maond as aemel rondsturen en et as archief op internet beweren en daor ok beschikber maeken om een nommer naor je toe haelen te kunnen (downloaden) as een dokement in DOC- en PDF-fermaot. De voertael is Stellingwarfs (vanzels) mar Fries, een stokkien Nederlaans of een aander - veur oons - leesber taeltien mag ok wel een keer. As et mar wel raekvlakken het mit wat d'r op tael- of kultuurgebied leeft in Stellingwarf.

PAS OP: Iederiene stuurt veur 100% eigen verantwoordelikhied wark in..! Dat gelt liekewel inhooldelik as veural ok mit et oge op auteursrechten...! De redaktie/uitgever nemt hier gienertied verantwoording veur mar schoeft die deur naor de instuurder. De grootte van een dokement - behalven mit foto's en plaeties - het binnen roeme greenzen, gien beparking.

Mittenneer en veurenneer

* Aende *